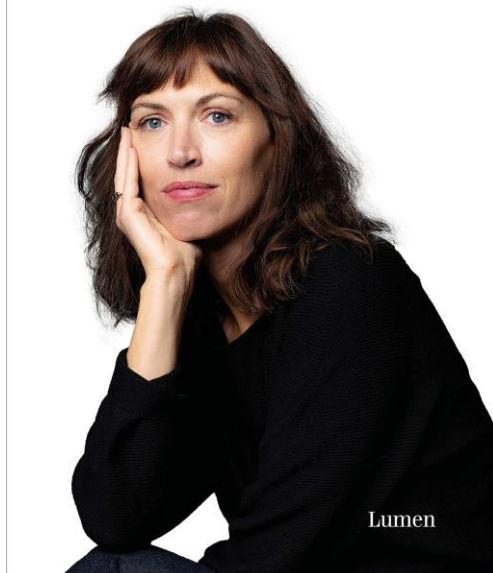

El consentimiento

Vanessa Springora

EL CONSENTIMIENTO

Autora do libro: Vanesa Springora

Editorial: Lumen

Data de publicación: 2020

Autora da recensión: Jennifer Santín
Vivero – Traballadora Social

santinvivero@gmail.com

«(...) Son demasiado nova e inexperta. Fronte a el, o escritor e o intelectual, carezo dramaticamente de vocabulario. Non coñezo a expresión "pervertido narcisista", nin "depredador sexual". Non sei o que é unha persoa para a que os demais non existen. Sigo crendo que a violencia é só física. E G. manexa as palabras como unha espada. Cunha soa frase pode darme unha estocada e acabar

comigo. Imposible librar unha batalla en igualdade de condicións».

Neste libro Vanessa Springora relata o abuso que padeceu desde os trece anos por parte de Gabriel Matzneff, un recoñecido escritor trinta e seis anos maior que ela. Sufriu acoso de forma continuada moitos anos despois a través dos textos do agresor nos que esa nena foi descrita. É unha historia de violencia a través da desposesión da nenez e a adolescencia, arrebatando o descubrimento san e seguro da sexualidade.

En 1977 redáctase en Europa unha carta aberta que clamaba pola despenalización das relacións sexuais entre menores e adultos. Esta carta asinana importantes figuras e intelectuais da época en nome da liberación sexual. « Unha deriva e unha cegueira pola que case todos os asinantes desas peticións pedirán desculpas tempo despois.»

A autora non só denuncia ao agresor, tamén sinala a todos os mecanismos que o fixeron posible, a indiferenza da sociedade, das institucións e da súa contorna que enxalzaba e eloxiaba a artistas que cometían abusos desde o poder e a impiedade (da necesidade e de non separar obra e artista fala perfectamente a historiadora da arte Eugenia Tenenbaum).

Pero o tema central do libro será a posta en cuestión do consentimento. « A vulnerabilidade é precisamente esa ínfima fisgoa polo que perfís psicolóxicos como o de G. poden introducirse. É o elemento que converte en concepto de consentimento en tanxencial». A filósofa feminista Ayme Roman ten falado de como se fetichiza a vulnerabilidade e se erotizan as relacións de poder por parte de homes que superan a trintena con mulleres moito máis novas. Eses adultos que pretenden achegarse a nenas e adolescentes con consignas como as de "Es moi madura para a túa idade" ou "Ti non es como as demais".

Vanessa Springora tamén carga contra a figura da Nínfula/Lolita. A responsabilidade sempre e unicamente debe recaer no adulto; recorrer a estes arquetipos como modo de xustificación é unha forma de branquear abusos e agresións sexuais infantís. Este libro é tamén un acto de xustiza e reparación a través da escritura, tal e como ela expón: atrapando ao cazador na súa propia trampa, encerrándoo nun libro. A educación feminista, a facilitación de ferramentas e o acompañamento e empoderamento na adolescencia e na infancia son imprescindibles.

Non perdades a oportunidade de ler a Vanessa Springora e desmontemos a manida e patriarcal falacia de que o amor non ten idade.